

Arrest

nr. 84 404 van 10 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 25 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 maart 2012 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 mei 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HENDRIX, die *loco* advocaat N. BIELEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In augustus 2011 meldt verzoeker zich aan bij de gemeente teneinde een wettelijke samenwoning af te sluiten.

Op 20 september 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 20 september 2011 legt verzoeker een verklaring van wettelijke samenwoning met mevrouw L.E. af.

Op 27 september 2011 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfkaart als familielid van een burger van de Unie.

Op 14 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 27 maart 2012. Dit betreft de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd:

In uitvoering van artikel 52, §4, de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.09.2011 werd ingediend door:

Naam: K. (...)

Voorna(am)(en): A. (...)

Nationaliteit: Sierra Leone

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor.

Betrokkene legt als bewijs van de duurzame relatie een aantal foto's voor waarbij de data er handgeschreven bij staan. Bijgevolg kunnen deze foto's niet op hun authenticiteit getoetst worden en vormen ze ook geen afdoende bewijs voor de relatie.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40bis, § 2, 2°, a van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker licht zijn middel als volgt toe:

"Verwerende partij stelt dat niet voldaan is aan artikel 40 bis, §2,2°, a van de wet van 15.12.1980

Artikel. 40bis §1 (...)

Dat nochtans verzoeker samen met zijn partner, mevrouw L. (...) een woning huurt te D. (...) en dit sedert 20.03.2011.

De huurovereenkomst vermeldt dat zij beiden voordien reeds samenwoonden te Nederland, (...) (stuk 3)

Dat de voorwaarden van artikel 40 bis §2, 2°, a dan ook wel degelijk werden nageleefd

Het middel is dan ook gegrond."

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker licht zijn middel als volgt toe:

"Dat verweerster door haar beslissing tevens het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Dit beginsel houdt onder meer in dat de administratieve overheid de elementen en bewijsstukken die haar voorgelegd worden, behoorlijk dient te onderzoeken.

Dat de RvS al meermaals geoordeeld heeft dat de overheid haar beslissing op een behoorlijk wijze dient voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS, 02.02.2007, nr. 167.411; RvS 14.02.2006, nr. 154.954).

In casu onderzocht tegenpartij de huurovereenkomst niet. Deze had nochtans kunnen aantonen dat verzoeker wel degelijk al een jaar samenwoont met Mevrouw L; (...), zijn partner.

Onderzoek door verzoeker heeft geleefd dat het gemeentebestuur van D. (...) deze overeenkomst niet overgemaakt heeft aan tegenpartij, doch dit is uiteraard een interne verantwoordelijkheid en kan niet verzoeker ten laste gelegd worden. Verzoeker had ze wel degelijk overgemaakt, wat ook bevestigd wordt door de ambtenaar van D. (...) (stuk 5).

Dit is duidelijk een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Dat dit middel dan ook gegrond is."

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker licht zijn middel als volgt toe:

"Dat bovengaande aantoont dat de beslissing kennelijk onredelijk is

Marginale toetsing van de concrete gegevens en bewijsstukken die door verzoeker in de middelen 1 en 2 omstandig uiteengezet zijn, tonen aan dat de onwettigheid van de beslissing van tegenpartij dient gesanctioneerd dient te worden.

Verzoeker heeft wel degelijk bewezen dat hij wel al meer dan een jaar samenwoont met zijn partner.

Dat dit middel dan ook gegrond is."

2.2. Gelet op de nauwe samenhang van de drie middelen worden deze samen behandeld.

Verzoeker heeft een aanvraag ingediend tot verblijf van langer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, als partner in een duurzame relatie, op grond van artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;*
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;*
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;*

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

(...)"

Het komt aan de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een partner, burger van de Unie, wenst te beroepen toe om met alle middelen van recht het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen.

Uit het administratief blijkt dat bij het opmaken van de bijlage 19ter verzoeker en zijn partner stukken bijbrachten om hun partnerschapsband aan te tonen. De volgende stukken werden ingediend: een verklaring wettelijke samenwoning, een Sierra Leoons paspoort, een uittreksel uit het geboorteregister en het bewijs van ongehuwde staat (van beiden), een bewijs van bestaansmiddelen en een ziekteverzekering. Tevens werd aan verzoeker uitdrukkelijk gevraagd om binnen de drie maanden, ten laatste op 27 december 2011 bewijzen bij te brengen van hun duurzame relatie, het bewijs van bestaansmiddelen van de partner, met name loonfiches van de laatste drie maanden en het bewijs van ziekteverzekering.

Verzoeker meent dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van artikel 40bis, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet nu uit zijn huurovereenkomst blijkt dat hij voordien met zijn partner samenwoonde in

Nederland. Hij meent dat het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel werden geschonden doordat geen rekening werd gehouden met deze huurovereenkomst, terwijl hij deze weldegelijk heeft ingediend bij het gemeentebestuur van Dilsen-Stokkem. Hij wijst op stuk 5 in bijlage van het verzoekschrift waaruit blijkt dat het gemeentebestuur de overeenkomst niet heeft overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij benadrukt dat dit evenwel een interne aangelegenheid is, die hem niet kan worden verweten.

Verweerder motiveert aangaande het bewijs van de duurzame en stabiele relatie het volgende:

"(...)

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor.

Betrokkene legt als bewijs van de duurzame relatie een aantal foto's voor waarbij de data er handgeschreven bij staan. Bijgevolg kunnen deze foto's niet op hun authenticiteit getoetst worden en vormen ze ook geen afdoende bewijs voor de relatie.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder voor de beoordeling van de 'duurzame relatie' enkel rekening heeft gehouden met een aantal foto's, zodat verzoeker terecht opmerkt dat bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met een huurovereenkomst.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS, 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS, 14 februari 2006, nr. 154.954). De Raad herhaalt dat het evenwel aan de vreemdeling toekomt, die zich op een verblijfsrecht *in functie* van een partner, burger van de Unie, wenst te beroepen, om het duurzaam en stabiel karakter van de relatie, aan te tonen. Dienvolgens stelt zich de vraag of verweerder kennis had of kennis diende te hebben van het huurcontract.

Verzoeker betoogt dat hij het huurcontract heeft ingediend bij de gemeente doch dat de gemeente dit contract niet mee overmaakte aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij verwijst hiervoor naar stuk 5 dat hij bij zijn inleidend verzoekschrift voegde. Dit document betreft een e-mail van 3 april 2012 van een beambte van de gemeente Dilsen-Stokkem, waarin het volgende wordt gesteld:

"Mevrouw L. (...) en Mijnheer K. (...) hebben bij hun aanmelding in de Stad Dilsen-Stokkem hun huurcontract voorgelegd waar van het originele een kopie werd gemaakt en bewaard wordt in het dossier van betrokken personen. Het is niet gebruikelijk dat door onze dienst een huurcontract wordt overgemaakt aan Dienst Vreemdelingenzaken in Brussel".

Uit de bijlage 19ter die op 27 september 2011 werd opgemaakt, blijkt dat verzoeker en zijn partner bewijzen bijbrachten in verband met hun partnerschapsband. Met name een verklaring wettelijke samenwoning, een Sierra Leoons paspoort, een uittreksel uit het geboorteregister en het bewijs van ongehuwde staat (van beiden), een bewijs van bestaansmiddelen en een ziekteverzekering. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat dat verzoeker, toen hij zich aanmeldde voor het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, een huurcontract heeft ingediend.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich in augustus 2011 reeds aanmeldde bij de gemeente om een wettelijke samenwoning af te sluiten. Uit de door verzoeker bijgebrachte verklaring van de gemeente (stuk 5) kan niet worden afgeleid dat verzoeker dit huurcontract heeft ingediend op het ogenblik van de aanvraag voor het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt evenmin dat verzoeker een toelichting heeft gegeven bij dit huurcontract, met name dat hij aan de hand van dit huurcontract zijn duurzame relatie wenste aan te tonen. Bijgevolg is het niet kennelijk onredelijk dat het huurcontract niet samen met de aanvraag voor het bekomen van de verblijfskaart van een familielid van de burger van de Unie werd

overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken door de gemeente vermits noch uit stuk 5, noch uit de bijlage 19ter, noch uit andere stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker het huurcontract heeft ingediend teneinde zijn duurzame relatie aan te tonen.

Verzoeker toont niet aan dat verweerder kennis diende te hebben van het huurcontract, zodat het niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het bij het inleidend verzoekschrift bijgevoegde huurcontract.

Dienvolgens stelt de Raad vast dat verzoeker nalaat aan te tonen dat verweerder op grond van de aan hem gekende feiten op onredelijk wijze of op onzorgvuldige wijze concludeerde dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 40bis, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Een schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het eerste, tweede en derde middel zijn ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN